

Kirkonpalvelija ⁴ 2002

Pyhän kohtaaminen

Hengellisten kysymysten kohtaaminen kirkonpalveluskunnan työssä. Aihe on erittäin mielenkiintoinen moninainen, kirkonpalveluskunnan laajan tehtäväkentän tietäen.

Kirkonpalvelijat ovat mitä konkreettisimmassa mielessä palvelemissa työntekijöitä ja seurakuntalaisia. Työyhteisön toimivuuden mittari on usein miten se, miten se kohtelee alemmassa asemassa olevia työntekijöitä, arvostetaanko heidän sanomisiaan ja tekemisiään. Huomioidaanko heidän näkökantajaansa oman alansa ammatti-ihmisinä. Koetaanko työntekijät tasavertaisiksi keskenään. Kirkonpalvelijat ovat nostamisen tarpeessa henkisesti ja hengellisestä alennuksesta muihin nähden.

Kirkonpalvelijat edustavat yleensä hengellisyydessään arkipäivän realismia, minkä he kohtaavat jokapäiväisessä työssään, tarkoittaen jokapäiväistä uskon näkemistä ihmisissä oman arkisen työnsä keskellä. Jokainen elää ja luo oman hengellisen elämänsä omista lähtökohdistaan: kuka rukouksen, ehtoollisen, siinä voi tunnistaa pienuutensa ja virheensä työntekijänä ja ihmisenä, muitten ihmisten kanssa käymisten kautta, kuka saa voimia luonnosta.

Kirkonpalvelijat ovat helposti lähestyttävissä, kuulevia, samaistumisen taidon omaavia. Myös meidän kautta muovataan seurakuntalaisille usein kuva seurakunnasta. Ystävällinen kohtaaminen ja hyvän päivän toivottaminen voi madaltaa kynnystä kirkkotiellä.

Etukannen kuva:
Tampereen tuomiokirkko.

Miten työyhteisön kannalta: kysytäänkö, miten sinä oikeasti jaksat, pidetäänkö sinusta huolta? Kaipaamme oikeasti joitakin välineitä, siihen miten kohtaamme seurakuntalaisia, on tilanteita, jossa ei voi sanoa, menethän sinne kyllä sinua siellä autetaan. Tällaisissa hengellisissä keskusteluissa tunnemme monesti itsemme aivan avuttomiksi. Portti voisi olla hetken auki, mutta jääkö se auki jatkoa ajatellen. Odotan, että työyhteisö antaa työntekijöilleen "oman tilan" toteuttaa itseään ja omaa hengellistä elämää kuin haluaa.

Työyhteisön toivoisin huolehtivan työntekijänsä työskentely mahdollisuuksista, "välineet kunnossa", myös henkiset, mahdollisuus toteuttaa itseään omassa työssään, olla mukana jo tulevan suunnittelussa, sillä innolla, vastuulla ja tietämyksellään mikä kullakin meistä on. Rohkaistaanko meitä puhumaan omista hengellisistä ahdistuksista. Monilla kirkonpalvelijoilla on lahjoja muuhunkin kuin vain suoraan omaan työhön, esim. monilla on seurakunnassaan ehtoollisen jako-oikeus. Tämä antaa meille henkisesti hyvin paljon.

Omaa henkistä kanttia ja omaa hengellisyyttä tarvitaan erittäin paljon toimiessa työssä hautausmaalla. Työskentely siellä on vaativaa ja kuluttaa erittäin paljon meidän henkisiä voimavarojamme. Hautausmaalla olemme konkreettisesti perimmäisten kysymysten äärellä. Surevat omaiset ovat läheistensä haudoilla "tarkistamassa" onhan kaikki hyvin. Virheitten tekeminen työskentelyssä siellä on heti huomattavissa. Meneekö siunaukset oikein, miten pitäisi tehdä, mikä on

Seppo Pyykkönen
Puheenjohtaja
Kirkonpalvelijat ry

tällä paikkakunnalla tapana. Vakuuden vastapainoksi hautausmailla on oma karski huumorinsa työntekijöiden keskuudessa. Se auttaa meitä monesti jaksamaan, unohtamatta hyviä työtovereita.

Yleisesti näin lopuksi: Kirkonpalvelijat tarvitsevat henkistä vahvistamista ja hengellisten asioiden koulutusta enemmän monilla eri työaloilla työskennellessään. Esim. suntion ammattitutkinto ja sen eri osiot ovat varteenotettavia. Voisiko tällaisina olla enemmän määrittämiä käytössä olevat surevan omaisen kohtaamiskoulutukset. Työohjaukset, kirkossa ei ole kattavaa käytäntöä työnohjauksen piiriin. Vastuu on seurakunnilla, toivottavasti tätä mahdollisuutta tarjotaan myös kirkonpalveluskunnalle. Kirkonpalvelijan työssä on sellaisia vaatimuksia työntekijöitä, että työnohjauksen tulisi olla normaalia työhön kuuluvaa.

"Hengellisten kysymysten kohtaaminen työssä ja työyhteisössä", paneelikeskustelun aloituspuheen vuoro Järvenpäässä.

Seppo Pyykkönen

Jouluevankeliumi Tampereen murteella

Luuk. 2: 1 – 20

Kyähäh herrojem metkut tiäretää. Tiätysti tää Aukustus-keisari-kin aikonaan kekkas, että kaikkien tarttiskim maksaa jotaiv veroo.

Se muuten olikin siäpäi ensimmänen kerta. Aukustuksen apumiähenä hääräs joku Kyrenius taikka kekäsenny oli. Se oli sen seurun käskyhhaltia.

Kaikkien tartti siihem mailman-aikaar rahrata itte ne verorahansa semmottelle keruupaikalle, kerta ei viä ollu ennakompirätyksiä eikä eres maksullista maksupalvelua eikä mitää. Niitä veroja keräiltiin siä eri kaupunkeissa.

Ne kyä oli nöyrää porukkaa siä suunnalla. Ne totteli hövelisti keisaria. Joka miäs kuulemma lähti talsii justiinsa sille verom maksupaikalle, mikä oli sille käsketty. Semmottesta kai aika piänestä Nasareetin kaupunkista jostain Kalileasta ampas liikkeelle yks Joosevi. Se lähti vetelee ylämäkee kohti Petlehemiiä, joka taas sijaittee Juureassa. Tää Joosevi nääs oli sukujaan Raavireja, ja tää Petlehemii oli Raavirin sukununan semmonen nimikkokaupunki. Petlehemii oli siks varten sej Jooseviv verommaksupaikka.

Reisussa oli Joosevin kans sem morsiam Maria. Se vartos lasta.

Siä Petlehemissä Maria hua-
mas, että nys se vavva taitaa syn-
tyäkki.

Kaikki Petlehemim matkustaja-
korit oli täpösen täynnä niitä ve-
rommaksajia, eikä Joosevim per-
he ollu saanu kortteeria ei sittem
mistää. Ne joutu nukkuu jossaki
navetassa. Siä tää Marian esikois-
poika syntyi. Maria-äite kääras
sem pilttinsä johki tuukeihi ja nos-
ti sev varovasti nukkuun semmot-
teer ruakakaukaloo, mistä kotieläi-
met syä.

Jossaki kerolla ihan samoilla
nurkilla sattu oleem paimenia yä-
töissä.

Yhtäkkiä tuli ihan kirkasta, kes-
kellä yätä! Paimenet tiätysti ällis-
teli mikänyo, mutta sitten ne ho-
nas enkelij joka seiso siinä niitten
eressä ja sano:

”Älkää hyvät miähet hualestu-
ko! Mullom meinaa ilonen tiarot-
tus, joka kuuluu joka iikalle missä
maassa vaa:

Tossa Raavirin kaupunkissa om-
meinaa justiinsa tänäpäpänä synty-
ny Ristus, Vapauttaja.

Löyrätte sev Vapauttajan kel-
veesti: se nääs uinuu tiviisti kapa-
loituna tossa navetassa, yhrem
pilttuom perällä.”

Siihen samaan syssyy enkelin
taakse ilmesty taivaallista sotavä-
kee tiäs kunka monta komppani-
jaa ja lutuunaa, ja ne porukalla ylisti
Jumalaa:

”Hunööriä Jumalalle, kerta Se

tahtoo vaar rauhaa ja kaikensort-
tista hyvää ihmisillem maam pääl-
lä.”

Jakka enkelisoltut oli loinassu
takasi taivaallisille harjotuskentil-
le, nin siinä paimennusmiästen yä-
tuurissa alko melkonen kuhina:
”Josmentäski kattoo Petlehe-
miin, mimmosta siä on tapahtu-
nut, meinaankuh Herra suvaitti
meille tommottia ilmottaa.

”Kauheella höökillä paimenet
viuhto sinne navetalle, ja olihan
siä toren totta se laps kaukalos-
sa.

Nää paimenet siinä sitte selosti
sem mitä oli sattunu siä kerolla ja
mitä niille oli kerottu.

Ja kaikki kekkä sen kuuli, oli
ihan silmäp pyäreenä.

Maria tiätty oli pelkkänä korva-
na ja paino tarkasti miäleensä mitä
kaikke sanottii. Sitä se sittem
myähemmim pohriskeli itte tykö-
nänsä.

Paimenilla juttua piisas sitte kun-
ne oli palannu töihi. Kilvan ne ylis-
ti Jumalaa, kerta kaikki oli menny
sillai jetsullee niinkuj Jumala oli
enkelien kautta saattanu tiaroks.
Ihme juttu!

Tampereen hiippakunnan piispan joulukirje 2002

“Härkä tuntee omistajansa
ja aasi isäntänsä seimen,
mutta Israel ei tunne,
minun kansani ei tajua.”
(Jes. 1:3)

Käsissäni on kirjanen, johon on koottu jouluaiheisia pienoismaalauksia – valokuvattu keskiaikaisista saksalaisista raamattukäsikirjoituksista. Siveltimen jälki on huolellista, yhtä aikaa pikkutarkkaa ja karkeapiirteistä, syvällistä ja lapsenmielistä.

Sarja alkaa Jesajan kutsumusnäylä. Profeetta näkee pyhän Jumalan huikaisevan kirkkauden, kauhistuu omaa syällisyyttään ja huudahtaa: “Voi minua, minä hukun!” Serafi koskettaa hehkuvalla hiilellä hänen huuliaan: “Katso, tämä on koskenut huuliasi, sinun syällisyytesi on poissa ja syntisi sovitettu.” Taiteilijan mielessä tämä ennakoii joulua. Seuraavaksi kuvataan Jeesuksen sukupuoli, sitten enkelin ilmoitus Sakariaalle Johannes Kastajasta, Marian saama sanoma Jeesuksen syntymästä, Joosefin uni: “Älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi”, paimenet ja Itämaan tietäjät ja niin edelleen. Kaikki kuvat ovat tyyliinsä perinteisiä.

Jeesuksen syntymä sen sijaan poikkeaa täysin tavanomaisesta. Nyt ei ollakaan Betlehemin köyhässä tallissa tai syntymäluolassa, vaan tuhatluvun alun keisarinpalatsissa. Jeesus on laskettu kuninkaalliseen lapsenvuoteeseen, ihmettelevä Maria lepää koristeellisella sohvalilla ja mielteliäs Joosef istuu valtaistuimella. Kaikilla on yllään ruhtinaan loistava asu. Ainoana liittymäkoh-

tana perinteiseen Betlehem-asetelmaan ovat eläimet: härkä ja aasi Jeesuksen kehdon äärellä.

Taiteilija on kyllä tuntenut Raamattunsa. Ei hän myöskään ole halunnut muuntaa historiallista tilannetta vain siksi, että taiteilijalla on vapautensa. Maalauksen on synnyttänyt joulun salaisuuden kosketus.

Joulun salaisuus on siinä, että tähän köyhään ihmiseen, jonka elämän alkutaivalta saattelivat maanpakolaisuus ja väkivaltaisen kuoleman uhka, keskimatkaa hikinen, arkinen rakennustyö ja loppumatkaa roomalaisten sotilaiden keihäänvarren iskut, on kätkeytynyt Jumalan kaikkivalta. Juuri tämän on taiteilija halunnut maalata näkyviin. Hän on halunnut näyttää, mistä todella on kysymys. Hän on halunnut poistaa ihmisten silmien edessä olevan verhon. Hän ei esitä sitä, minkä Maria, Joosef ja paimenet näkevät. Hän ei esitä sitä, mitä taiteilija näkee, vaan mitä usko näkee.

Legendan mukaan Jeesuksen syntyessä ihmiset eivät tajunneet tapahtuman mittavuutta, eivät Maria ja Joosef, eivät paimenet eivätkä edes itämaan tietäjät. Sen sijaan tallin eläimet ymmärsivät sen, mutta eivät kyenneet sitä lausumaan julki. Ne uskoivat, tunsivat luojansa ja Herransa läsnäolon. Legendan taustana on tuo Jesajan kohta, minkä alkukristityt pian yhdistivät jouluun:

“Härkä tuntee omistajansa
ja aasi isäntänsä seimen,
mutta Israel ei tunne,
minun kansani ei tajua.”

Härkä ja aasi ovat tässä uskon vertauskuvana. Usko näkee, että Betlehemin talli on kuninkaan palatsi. Usko näkee koko Jeesuksen vaelluksen kuninkaan ja Herran vaellukseksi. Usko näkee siinä voittosan taistelun maailman elämän puolesta. Siinä on armon lahja, elämä ja autuus. Mutta inhimilliset keinot, inhimillinen viestintä ei kykene vakuuttamaan siitä, mitä usko näkee. Ne voivat kyllä kertoa ja kuvailla, mutta eivät saa näkemään ja kokemaan samaa. Vain Jumalan Pyhä Henki avaa näkymättömän näkyväksi. Hän vaikuttaa sen, että inhimillisiltä tuntuvat sanat ja inhimillisiltä tuntuvat tapahtumat alkavat sykkiä Jumalan elämää. Siellä, missä näin tapahtuu, siellä yhdytään riemulliseen tunnustukseen: “Minulle on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra. Minut on Jumala tänään armahtanut. Minä olen saanut syntini anteeksi. Minun pimeyteeni on syttynyt valo. Minulla on joulu.”

Rukoillen siis lähestymme joulun salaisuutta. Siunatkoon Pyhän Hengen armo matkamme sitä kohti!

Tampereen piispantalossa
1.12.2002

Juha Pihkala

Matti Löppönen – Kirkon työntekijä 2002

Hallituksen jäsen Matti Löppönen, Seurakuntien Viran- ja Toimenhaltijain Liitto SVTL ry on valinnut sinut vuosittain jaettavan Kirkon työntekijä -tunnustuspalkinnon saajaksi vuonna 2002.

Muutamia kysymyksiä yhdistyksen vahvalle miehelle:

- Tiedän, että olet armoitettu huumorimies. Millainen olet työ-kaverina ?

- Kyllä sitä huumoria riittää työpaikallekin. Uskoisin olevani luotettava työtoveri. Tästä on osoitukseksi mielestäni se, että minut on valittu SVTL:n luottamusmieheksi jo 20 vuoden ajan ja nyt edelleen seuraavaksi nelivuotiskaudeksi. Olen myös työpaikkani työsuojeluvallutettu.

- Miten olet pystynyt auttamaan sitä vaikeuksiin joutunutta kirkonpalvelijaa ja muita SVTL:n jäseniä ?

- Luottamusmiesasemani kautta olen voinut hoitaa kaikkien SVTL:n jäsenten edunvalvontaa työpaikallani. Vaikka emme kuulukaan harkinnanvaraisen palkankorotuksen piirissä oleviin paikkakuntiin, olemme silti saaneet jäsenillemme palkkaluokan korotuksia ja nimikemuutoksia.

Tässä on auttanut hyvät välit työnantajan kanssa eikä suurempia hankauksia ole ollut. Myöskin ympäristöllä olevien seurakuntien työntekijät ottavat usein yhteyttä ja kyselevät neuvoja työsuhteasioissa.

- Miten sitten jouduit ammattiyhdistystoimintaan ?

- Olen liittynyt ammattiyhdistys-

liikkeeseen jo vuonna 1966. Olen ollut vapaajäsen jo useita vuosia. Kun tulin kirkon palvelukseen vuonna 1978, liityin kirkonpalvelijoihin ja sitä kautta SVTL:oon. Silloin seurakunnassa ei ollut luottamusmiestä, joten järjestin luottamusmievaalit ja tulin valituksi. Siitä se lähti ja homma on tavallaan pikkusormen jälkeen vienyt koko käden. Koen kirkonkin ay-toiminnan monellakin tavalla hyvin tärkeänä työntekijöiden etujen ajajana.

- Miten sinä suhtaudut tähän tunnustuspalkintoon ?

- Annan tälle tunnustukselle hyvin suuren arvon ja otan sen nöyrin mielin vastaan. Tiedän varsin hyvin, että tämän tunnustuspalkinnon kriteerit täyttäisi moni kirkonpalvelija, joka puurtaa työpaikallaan mitä moninaisimmissa tehtävissä. Koen myös, että ammattiyhdistystoimi kirkossa on hyväksytty yhteinä osana kirkon henkilöstöpolitiikkaa ja ettei se ainakaan ole este tunnustuksen antamiselle.

- Saat aikasi kulumaan myös harrastuksissa. Mitä kaikkea harrastat ?

- Eniten aikaani vievä harrastus on palokuntatyö. Toimin Asikkalan puolivakinäisessä palokunnassa yksikönjohtajana. Olen myös Osuuspankin hallintoneuvoston jäsen ja kunnan tarkastuslautakunnan jäsen. Myöskin kalastan ja metsästän.

- Vielä lopuksi, millainen on SVTL tänä päivänä ?

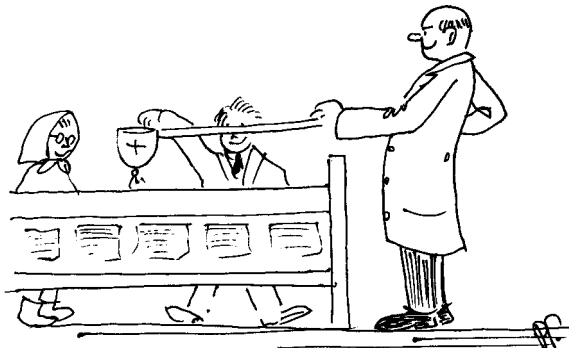
- SVTL on tänä päivänä kirkon suurin ammattiliitto ja on vakiinnuttanut asemansa kirkon neuvottelupöydässä. SVTL muodostuu kymmenestä ammattikuntapohjaisesta jäsenliitosta. Se on SVTL:n rikkaus ja vahvuus, vaikka SVTL joskus natisekin liitoksistaan. Pieni natina ei ole pahasta ja vuodot tilkitään, jos niitä on tullut ja SVTL vene jatkaa kulkuaan entistä vakaammin.

Kari Hartikainen, sihteeri

Kuvassa Matti Löppönen vasemmalla ja Seppo Pyykkönen, puheenjohtaja.

Suntio – kirkon tärkein virka

Niin, suntion virka ja toimi on luonnollisesti tärkein kirkon hegemonisessa portaikossa. Kyllähän sen kaikki vähänkin asiaa tuntevat hyvin tietävät, mutta siltä varalta, että lehtemme joutuu ummikon käsiin, mielellämme esitämme väitteelle vankat perusteet.

Suntio mielletään yleensä vain kolehdin kantajaksi. Tosiasiassa hänen työnsä on pääasiassa kirkkokansalta näkymättömissä. Ensinnäkin on syytä todeta, että suntiot ja vahtimestarit ovat kirkon eettisesti korkeinta tasoa. Viranhaltijakysymyksissä ei ole koskaan eroteltu miehiä ja naisia. Kanttoreille ei naiskysymys ollut aikoinaan aivan ongelmaton ja pappien keskuudessa tappelu on vasta alkanut ja kaiken lisäksi kuumenemassa.

Ilman suntioiden asiantuntemusta ei jumalanpalveluksista tulisi mitään. Ajoissa tulevat papit hän saattaa tervehtiessään vireälle mielelle, antaen tarvittaessa ohjeita saarnaa ja liturgisia käänteitä varten. Suntio pukee papit alboihin, kasukoihin ja muihin mekkoihin, tietäen tarkasti, mikä on kulloinkin liturginen väri,

montako kyntteliä pannaan alttarille, milloin kellot pannaan soimaan jne. Suntion kellossa on aina radioaika. Myöhässä tulevia pappeja ja lukkareita hän lempeästi ojentaa ja jos se ei auta, hän tarkalla aistillaan löytää oikeat sanat ja keinot asianomaisten järjestykseen saattamiseen. Suntiolla on ainutlaatuinen kyky hoitaa monta asiaa yht'aikaa. Erehtymättä hän laskee kolehtia, lantteja ja seteleitä niputtaen, kiittelee saarnamiestä ja liturgia, vaikei aihetta aina olisikaan, heittää lukkarille lähtötervehdyksen, pyytää nimikirjoitukset päiväkirjaan. Joskus suntion on pakko huomauttaa lankaamattomista kengistä tai kehottaa pappia hankkimaan uusi päällystakki tai liperit. Kolehtihavinsä liikkeillä hän saa kitsaankin kirkkovieraan keventämään kukkaraan.

Niin, koettakaapa löytää temppele, jossa päiväkäsky olisi hieman vinossa, virsikirja unohtunut penkille

tai kynttelipätkä lähetyskyntteliköön, tai syksyinen koivulehti kulkeutunut kuoriin. Ehtoollispikarien välit ovat tasan yhdeksän senttiä, eikä liinoissa näy laikkuja. Tullessaan parvelle laskemaan kirkkoväkeä, hän kertoo jotain keventävää kanttorille, jolle saarnan ajaksi on varattu urkujen taakse termoskanu ja voipulla, usein aamun lehtikin. Jos saarna alkaa venyä ylipitkäksi, alkaa suntio yskähdellä ja pienillä liikkeillä viestiä, että olisi aika lopettaa, tai että kaikkea ei tarvitse sanoa yhdessä puheessa. Jos Kivialaisen isäntä nukahtaa ja käy hengitykseltään äänekkääksi, hän hienovaraisesti liikkuen antaa herätyksen aallon käydä tämän ylitse.

Totta tosiaan, suntio, vahtimestari, nainen tai mies, on niitä harvoja työntekijöitä, jotka arvon Siionisamme ovat tehtäviensä tasalla.

todistaa **Snap**

Hymyä ja hyvää tuulta Joulun kiireisiin !

Vuosikymmenten aikana lehdesämme on ollut ansiokkaita kirjoituksia kirkon ajankohtaisista asioista, vaikeistakin asioista on kirjoitettu. Huumorilla on hyvä vaikutus vaikeisiin asioihin, emme ehkä kuitenkaan naura riittävästi tässä nykypäivän kiireisessä elämänmenossa.

Edellisessä lehdessämme oli Toivasen piirros naispappeuden vastustajista, jonka laitoin ajattelettomasti keventämään keskustelua Valkealan seurakunnan naispappikiistasta. Pyydän anteeksi, että kyseinen kuva loukkasi eräitä lukijoitamme.

Tässä lehdessä kirjoitetaan naispappeudesta.

Toivomme lukijoitamme kirjoituksia, runoja ja hartauskirjoituksia 50

vuotta täyttävään lehteen.

Seurakunnissamme joulun alusviikot ovat kiireisiä, on kirkkojen ja seurakuntatalojen koristelua joululuun, kauneimmat joululaulut -tilaisuuksia ja joulujuhlia.

Toivon tämän kiireen keskelle lukijoillemme leppoisa ja aitoa elämisen tunnelmaa ja siunattua joulun aikaa.

**Terveisin
toimitussihteeri Kari Hartikainen**

Arvoisat Kirkonpalvelijat ja työtoverit

Suomessa voi vielä olla melkopaasti ilmaista mielipiteensä, aika värikkäästikkin joka on sinänsä hyvä asia.

Mietin kuitenkin viimeaikaista kirkollista keskustelua ja tiedotusta jossa tahtoo nousta esille vain räväkäätilanteet ja asiat. Siinä on se hankala puoli että se myös synnyttää uusia muoti trendejä jossa vastakkaiset mielipiteet nousevat helposti esille. Näissä räiskeissä myös helposti loukataan ajattelemattomasti mutta myös tahallisesti ihmisten tärkeiksi kokemia periaatteita.

En soisi että me Kirkonpalvelijat lähtisimme niihin mukaan.

Viime lehdessä ollut Toivasen piirros tuo mieleen joidenkin hengellisten henkilöiden rajut ylilyönnit len-

tolehtistensä kautta joita on jaettu postiluukuista, mustamaalaamaan kirkkoamme. Itse olen naispappeuden vastustaja ja koen voimakkaasti vakaumuksenani sen minkä olen löytänyt sanasta. Uskovana näen että käyttäytymiseni vastakkaista mieltä olevien kanssa on oltava – nähden heidät samallaisina Jumalan lunastamina ihmisinä niinkuin itsenikin – aina ihmistä arvostava.

Mielipiteitä ei saa sitoa, mutta samalla se antaa meille paljon vastuuta. Saamme tuoda selkeästi ja asiallisesti kantamme asioihin ja siihen pitää pyrkiä, ilman tahallista ärsyttelyä ja vääristelyä, sitä odotan myös vastapuolelta. Henkilöt jotka heittelevät ilkeitä vihjeitä vastapuolta vastaan – esim. naispappeuden kannattajat/naispappeuden vastustajat – eivät aja asiaansa puhtain päämäärin jos ovat valmiita mustamaalaamaan toisia. Raamattu käskee julistamaan ”näin sanoo Herra” kun puhumme Jumalansanaa, samalla meidän pitää muistaa että julistajil-

le jotka puhuvat sanan mukaan annetaan merkkejä todistuksiksi;

Mark. 16:20 Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikuttii heidän kanssansa ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta.

Viha, katkeruus, pahanpuhumiset, valheet eivät todista hyvää meistä jos niitä harrastamme. Molempien leirien olisi rukoiltava anteeksiantoa Herralta ja toisiltamme loukkuksista, joita olemme viskelleet toisillemme.

Sana pysyy, ihmismielipiteet vaihtelee, Sana on kallio, ihmiset kuin lehti joka menee sinne tänne tuulen mukana.

Jääkäämme Sanan perustalle.

Riemullista Vapahtajan syntymäjuhlaa.

**Eero Polsa
suntio
Parkano**

Jumalanpalvelusten tilastointi muuttunut

Kirkossamme on astunut voimaan uusi jumalanpalvelusten tilastointikäytäntö. Kirkkohallituksen A3-lomakkeessa, jolla tilastot ensi vuoden alussa jälleen kootaan, todetaan pääjumalanpalvelusten osalta seuraavasti:

”Tähän kohtaan merkitään kaikki seurakunnan pääjumalanpalvelukset, jotka vietetään sunnuntaina, muuna pyhäpäivänä tai kirkkovuoden juhlina. Tällaiseksi luetaan myös *jouluaaton sanajumalanpalvelus, jouluyön messu, tuhkakeskiyö messu, kiirastorstai-illan messu ja pääsiäisyön messu.*”

Ohje on siis selvä, mutta sekaan-

nusta saattaa aiheuttaa se, että sakaristoissa olevassa Kirkon päiväkirjassa on edelleen vanhan käytännön mukainen ohje, jonka mukaan päiväjumalanpalveluksiksi merkitään vain käsikirjan mukaiset päiväjumalanpalvelukset.

Arvoisa Kirkonpalvelija! Pyydämme sinua ystävällisesti tarvittaessa tekemään kuluvan vuoden osalta Kirkon päiväkirjaan uuden käytännön mukaiset tarkistukset, jotta tilastointitapa saataisiin kirkossamme yhdenmukaiseksi ja tilastojen vuosittainen vertailu luotettavaksi.

**Kai Vahtola ja Osmo Vatanen
Kirkkohallitus**

Elintarvikeviraston vastaus hygieniates- tin pakollisuudesta

Onko erilaisten järjestöjen jäsenien suoritettava osaamistesti?

Kyllä, mikäli kyseisellä järjestöllä on elintarvikehuoneisto tai sellaiseksi tarkoitettu paikka osana yrityksen toimintaa. Säännöllisesti työskenteleviltä henkilöiltä vaaditaan aina osaamisen osoittamista. Satunnaisesti työskentelevien kohdalla osaaminen osoitetaan kolmen kuukauden työskentelyajan jälkeen. Esimerkiksi kestävyöntekijällä saattaa kolme kuukautta tulla täyteen vasta kolmantena kesänä.

Hygieniaosaamiseen liittyvää tietoa löytää Elintarvikeviraston nettisivuilta osoitteesta <http://www.hygos.net/>

Naispappeus on teologisesti perusteltua

Erimielisyys naispappeuden oikeutuksesta näyttää hiertävän kristittyjen keskinäistä yhteyttä. Naispappeuden vastustajien voimakkaat puheenvuorot helposti hämärtävät sen, että kirkollamme on hyvät teologiset ja raamatulliset perusteet vihkiä naisia papeiksi.

Voimme tarkastella pappeutta pelastuksen välittymisen näkökulmasta. Kristuksen valmistaman pelastuksen vastaanottaminen edellyttää sitä, että joku julistaa evankeliumia ja toimittaa kasteen. Jumala on sitoutunut julistukseen ja kasteeseen niin, että niiden kautta hän lahjoittaa uskon, jolla otamme vastaan syntien anteeksiantamuksen.

Tästä pelastuksen välittymisen mekanismista ei millään tavalla seuraa sitä päätelmää, että julistajan ja kasteen toimittajan sukupuolella on merkitystä. Niin nainen kuin mies voivat julistaa ja kastaa, koska Jumala toimii niiden kautta lupauksensa tähden, ei julistajan hengellisen kuntoisuuden tai sukupuolen tähden.

Miespappeuden käytännölliset perusteet

Papit ovat kuitenkin olleet miehiä aina 1900-luvulle saakka. Tämä ei kuitenkaan johdu siitä, että vanha kirkko olisi pohtinut pappeuden teologisia perusteita ja todennut pappisviran kuuluvan vain miessukupuolelle. Miespappeuteen päädyttiin käytännön syistä.

Jo Uuden testamentin aikana todettiin, että naisjohtajuus toimii huonosti miesjohtoisessa maailmassa. Tästä syystä eräissä Uu-

den testamentin teksteissä esitetään, että seurakunnan kaitsijoiden, vanhinten ja seurakuntapalvelijoiden eli diakonien tulee olla miehiä eivätkä naiset saa opettaa seurakunnassa (1 Tim 2:12; 3:2, 12; Tit 1:6). Monissa seurakunnissa seurattiin tätä periaatetta. Oli nimittäin huomattu, että naisjohtajien julistus ei herätä kunnioitusta ulkopuolisten keskuudessa. Lisäksi seurakunnan sisäisen kurin ylläpitäminen oli hankalaa naisjohtajille, sillä heidän kirkokurillisia toimenpiteitään voitiin helposti vähätellä vetoamalla heidän sukupuoleensa. Miesten ylemmyyttä korostavassa maailmassa oli luonnollista, että johtajuus ja pappeus tulivat miesten tehtäviksi.

Tilanne on toinen 2000-luvun länsimaisissa yhteiskunnissa, joissa naisia arvostetaan samalla tavalla kuin miehiä. Tällaisissa kulttuurisissa olosuhteissa ei ole mitään käytännön syytä olla vihkimättä naisia papeiksi. Nykyolosuhteissa on siis sekä mahdollista että järkevää toteuttaa klassisen teologian näkemystä pappeudesta virkana, joka saa valtuutuksensa Jumalalta, ei ihmisiltä.

Naispappeus ja Raamattu

Usein esitetään väite, jonka mukaan naispappeudessa on kysymys raamattunäkemyksestä. Kyse ei kuitenkaan ole siitä, että puolustajat eivät halua noudattaa Raamatun sanaa kun taas vastustajat ovat sille uskollisia. Erimielisyys ei koske Raamatun arvovaltaa vaan sitä, miten eräät yksittäiset Raamatun kohdat on tulkittava.

Molempien osapuolten mukaan Raamattu kyllä velvoittaa kristikun-

taa, mutta naispappeuden puolustajien mielestä Raamatun selvä teologinen pelastussanoma ei sido pappeutta sukupuoleen. Erityisesti on todettava, että naisille suunnattu puhekielto – nainen vaietkoon seurakunnassa – ja naisille lausuttu opetuskielto eivät ole ikuisia pappisvirkaa koskevia säädöksiä. Siksi mikään kirkkokunta ei noudata kumpaakaan kieltoa. Erityisen silmiinpistävää on se, että Suomessa naispappeuden vastustajtkaan eivät seuraa opetuskieltoa, sillä heidän lehdistössään ja opistoissaan naiset kyllä opettavat siinä kuin miehetkin.

Jeesus valitsi kaksitoista miesapostolia edustamaan uudistetun Israelin kahtatoista kantaisää. Tämä ei ollut ikuinen kirkkoa velvoittava säädös, jonka mukaan kuolleiden apostolien tilalle on valittava uusia miesapostoleja. Kirkon jatkuvuus ei perustu apostolin virkaan sellaiseenaan, vaan apostolien sanomaan. Siellä, missä apostolista sanomaa julistetaan, tekee sen mies tai nainen, toteutuu apostolin virka.

Jos ajatellaan, että Jumala on Raamatussa säätänyt pappeuden vain miesten tehtäväksi, tälle olisi oltava selvät ja yksiselitteiset perusteet. Asia ei kuitenkaan ole näin. Naispappeuden vastustajien raamattuargumentit eivät yksinkertaisesti ole vakuuttavia. Lisäksi klassinen teologia ei anna ymmärtää, että pelastuksen välittyminen on sidottu pappien sukupuoleen.

Naispappeus ja vanhat kirkot

Naispappeuden vastustajat veatoavat usein siihen, että vanhat kirkot, katolinen ja ortodoksinen kirk-

ko, eivät vihi naisia papeiksi. Tämä väite jättää huomiotta sen, että molemmissa kirkkoissa naisten asemasta on keskusteltu voimakkaasti.

Erityisesti katolisessa kirkossa on jo viidenkymmenen vuoden ajan keskusteltu naispappeudesta. Monet katoliset teologit puoltavat naisten vihkimistä papeiksi. Katolinen teologia ei siis kiistatta torju naispappeutta vaan vasta etsii näke-

mystään asiasta. Kaiken todennäköisyyden mukaan katolinen kirkko tulee vihkimään naisia papeiksi viimeistään sadan vuoden kuluttua. On selvää, että koska vanhat kirkot tukeutuvat traditioon voimakkaammin kuin protestanttiset kirkot, niiden näkemykset muuttuvat hitaasti.

Joka tapauksessa Luterilaisessa kirkossa naispappeuden raamatullista ja teologista oikeutusta ei voi

da arvoida sen mukaan, missä vaiheessa katolinen ja ortodoksinen kirkko ovat tässä kysymyksessä. Luterilaiset päättävät pappeusnäemyksensä itse.

Kari Kuula, teol.tri.

Kirjoittaja toimii pappina Kuopion Puijon seurakunnassa. Hän on vastikään julkaissut kirjan Nainen uudessa uskossa, jossa tarkastellaan varhaiskristillisyyden näkemyksiä naisista.

Tuamiokirkko Tampereen ylpeys

Joulusin on karsee ryysis hautuumilla ja siä piretääm paljo hartauksia, kerta väkee on nim paljol liikkeellä. Muaroltaan ne tilaisuuret on aika yksinkertasia mutta tunnelmallisia ja niiston tullu monelle ainoo joulukirkko. Ja kekkä ei sisälle mahru, ne jää pihalle sytytteleen kyntteleitä hauralle ja sillai hiljasesiti rukoilee.

Koko kaupunkin ylpeys on tiätty tuamiokirkko. Kyä sillä kelpaa leuhkia kun tulee viaraita kylää. Simperir reskot Haavottunu enkeli ja Kua-lemam puutarhassa on ainoolaatusia taireteoksia joita tullaan kattoon kawempaaki. Ja ohan siä katossa se käärmekki, vaikka viä Kuliini olis ollu valmis sem poistaan.

Alunpitäen tuamiokirkko oli nimeltää Johanneksen kirkko, mutta kum piispa tuli pitään Tampereelle kortteeria nii nimi vaihtu tuamiokirkoks. Olis miälenkiintosta tiätää sanottas-ko sitä ilman tätä kommervenkkiä nyj Jussin kirkoks ninkuj Johanneksen koulua sanotaaj Jussin kouluks?

Jumalanpalveluskoulutus Lehtoniemessä

Kuvassa yllä, kirkonpalvelijoita jumalanpalveluskoulutuksessa, Arkkihiippakunnan alueelta, 12. syyskuulta 2002 Laitilan Lehtoniemen leirikeskuksen portailla. Kouluttajana toimi jumalanpalvelus- ja musiikkisihteeri Mika Mäntyranta.

Koulutus toteutetaan kahtena yhden päivän työskentelynä 12.9. 2002 ja syyskuun 17. päivänä 2003 klo 8.00–20.00 Piknik-risteilynä Turku-Maarianhamina-Turku.

Ensimmäisellä jaksolla tutustuttiin messun kaavaan sekä jumalanpalveluksen oppaaseen. Opas an-

taa aineksia ja kurssilaisille tuotti vilkkaan keskustelun. Seurakuntien käytännöt vaihtelee, samalla se todettiin seurakuntien rikkaudeksi, mitä pitää vaalia.

Toisella jaksolla jaetaan vuoden aikana saatuja kokemuksia ja ideoita sekä tutustutaan toimitusten kirkon uudistamiseen.

Toimitusten kirja valmistuu 2004 tienoilla, samalla tulevat virsikirjat uusittaviksi seurakunnissa.

**Pentti Perttula
Seurakuntamestari, Taivassalo**

Sihteerin terveiset

Yhdistyksen hallitus on pitänyt kokouksen Helsingissä 28.11.2002. Käsiteltävinä mm. uusien jäsenten hyväksyminen, tällä hetkellä on 120 uutta jäsentä hyväksytty. 30.11. jäseniä yhdistyksessä oli 2417.

Opinto- ja koulutuspäivät Tampereella 24.–25.6.2003, suunniteltiin päivien ohjelmaa. Hinnat ovat samat kuin viime kesänä Vaasassa. Osallistumismaksut, kaksi yötä (tulo 23.6.); täysihoito 236 e, yksi yö; täysihoito 185 e, osallistumismaksu+ruokailut 101 e.

Opinto- ja koulutuspäivät Hämeenlinnassa 29.–30.6.2004, Hotelli Rantasipi, Aulanko. Samalla se on yhdistyksen 70-vuotisjuhluvuosi.

Yhdistyksen www.sivustoja nykyäikaistetaan ja suunnitellaan vie-

lä helpokäyttöisemmäksi. Sivuille puheenjohtajan ja muiden hallituksen jäsenten kirjoituksia ajankohdaisista asioista.

Perjantaina 29.11.-02 oli SVTL:n liittovaltuuston kokous Helsingissä. Hyväksyttiin SVTL:n toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2003. SVTL:n jäsenmaksu 1,5 %. SVTL:n sääntöuudistus tulee lausuntokierrokselle jäsenyhdistyksiin ja alueyhdistyksiin ilmeisesti helmikuussa 2003. Seuraava liittovaltuuston kokous pe 23.5.2003 ja SVTL:n liittokokous on 27.–28.11.2003.

Liittovaltuusto hyväksyi yksimielisesti tulopoliittisen kokonaisratkaisun ja uuden Kirkon yhteisen virka- ja työehtosopimuksen sekä siihen liittyvät sopimukset.

Kari Hartikainen

Oulun alaosaston VUOSIKOKOUS

Vuosikokous pidetään maanantaina 24.2.2003 klo 14.00 Kiimingin seurakunnan Suvelan leirikeskuksessa os. Pasontie 40, Kiiminki.

Tervetuloa.

Toimikunta

ONKO JÄSENYTTESI KUNNOSSA ?

Jos olet vaihtanut työnantajaa, olethan muistanut tehdä uuden jäsenmaksunperintäsopimuksen? Maksetut jäsenmaksut ovat ehtona mm. ansiosidonnaisen päivärahan saamiselle.

Ilmoitathan myös äitiys-, ja vanhempainlomasta, hoitovapaasta, pitkäaikaisesta sairaudesta, opiskelusta, asevelvollisuudesta tai muista palkattomista kausista liiton jäsenpalveluun. Näissä em. tapauksissa on myös hoidettava pienimuotoinen jäsenmaksu jäsenyytille. Jos epäröit, että jäsenyytesi ei ole ajantasalla, ota yhteys jäsenrekisterinhoitajaan, puh. (09) 2290 0410.

Muistathan ilmoittaa hänelle myös osoitteen- ja nimenmuutokset !

Jouluaaton rukousteksti

Rakas taivaallinen Isä. Kiitos, että annoit Jeesuksen syntyä maailman Vapahtajaksi. Anna meidän tuntea, että myös meillä on hänessä syntien anteeksiantamus ja rauha. Sinä olet profeetasi kautta luvannut, että "kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon." Pyydämme hartaasti tämän lupauksen täyttymistä kaikkialla siellä, missä väkivalta ja sorto ovat kietoneet ihmiset pimeyteen. Anna Vapahtajan syntymän tuoda edes pilkahnus toivosta pimeyden keskelle.

**Kirkonpalvelijat ry:n hallitus
kiittää jäseniään ja tämän lehden lukijoita
kuluneesta vuodesta ja toivottaa
Rauhallista Joulua ja
Taivaan Isän siunaamaa
Uutta Vuotta 2003**

Kirkon alan palkkausjärjestelmä uudistuu

Kirpas

Kirkon pääsopijajärjestöt ja kirkon sopimusvaltuuskunta ovat neuvottelleet sopimuksen kirkon alan palkkausjärjestelmän uudistamisesta 2003-2007. Sopimus allekirjoitettiin 13.11.2002, ja se astuu voimaan 1.3.2003 samaan aikaan tupo-korjausten kanssa.

Kirpas-sopimus edellyttää viiden vuoden kehittämistyötä. Kahden ensimmäisen vuoden kustannusvaikutus on 1,6 %, sen jälkeen 0,8, 0,8 ja 0,7 % vuodessa. Sopimuksen mukaan työn vaativuuteen ja henkilökohtaiseen työsuoritukseen pohjautuvaa palkkausjärjestelmää kehitetään, ja palkkataulukot pyritään korvaamaan euromääräisillä palkkahinnoitteluilla.

Alkuun lähdetään kokemuslisien määrää vähentämällä ja niiden painoarvoa poistamalla. Vuonna 2003

ensimmäinen kokemuslisä R ja H-taulukoissa sekä lastenohjaajien taulukossa siirretään peruspalkkaan ja kokemuslisan kertymäprosentteja oikaistaan.

Tupo

Tupon neuvottelutulokseen sisältyvän palkkaratkaisun kustannusvaikutus on 2,9 % vuonna 2003 ja 2,2 % vuonna 2004. Palkansaajien ostovoima kasvaa ensi vuonna noin kaksi prosenttia.

Yleiskorotus noudattaa ns. sekalinjaa. 1.3.2003 palkkoja korotetaan 17 sentillä tunnilta tai 28,39 euroa kuukaudelta, kuitenkin vähintään 1,8 %. Liittoerä on ensimmäisenä vuonna 0,8 % ja toisena vuonna 0,5 %. Tasa-arvoerä maksetaan vuonna 2003 ja sen kustannusvaikutus on 0,3 %. Toisen vuoden yleiskorotus on 16 senttiä tunnilta tai 26,72 euroa kuukaudelta, vähintään 1,7 %.

KirVESTES

Uudessa kirkon virka- ja työehtosopimuksessa ovat mukana elementit sekä kirpaksesta että tuposta. Koska tupon korotukset laskeaan kirpas-korotusten päälle, nousevat taulukkopalkat joka kohdassa reilusti enemmän kuin tupon yleiskorotuksen verran.

Palkantarkistusten lisäksi uudessa sopimuksessa on sovittu eräitä tekstimuutoksia ja tarkennuksia. Kokonaan uutena asiana on luottamusmiehille maksettava korvaus.

Korvaus maksetaan sellaiselle pääluottamusmiehelle tai ainoalle luottamusmiehelle, joka on liitteessä 10 olevan työnantajan palveluksessa. Korvauksen suuruus on 38 euroa kuukaudessa ja sitä maksetaan 1.3.2003 lukien.

Lisää tietoa SVTL uutisissa.

SVTL:n toimisto

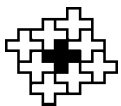
SUNTION AMMATTITUTKINTOON VALMISTAVA KOULUTUS (40 ov)

Koulutuksen kesto: 13.1. – 25.11. 2003

Koulutukseen haku: 13.12. 2002 mennessä.

* Koulutus antaa valmiuksia toimia seurakunnan tehtävissä

* Mahdollisuus myös oppisopimuskoulutukseen !

JYVÄSKYLÄN KRISTILLINEN OPISTO

Sulkulantie 28, 40520 Jyväskylä
puh. 014-3348 000, fax 014-3348 001
toimisto@jko.org / www.jko.org

Kirkonpalvelija-lehti täyttää 50 vuotta vuonna 2003

Alla näyte ensimmäisestä lehdestämme vuodelta 1954

Toimitussihteeri pakisee

Tässä tämä nyt on. KIRKONPALVELIJA. Monen rukouksen lapsi. Otaa ensimmäisen askeleensa. Horjuvan, pelokkaan askeleen. Outo, johlallinen tunne valtaa mielen, kun tätä ensimmäistä kirjoitelmaa »omaan» lehteen kyhällöö. Tuntee itsensä niin kykenemättömäksi, mutta Jumalaan luottaen eteenpäin.

Tahdon aivan ensiksi kiittää kaikkia jotka ovat kirjoituskailia muistaneet lehteli, sekä myöskin niitä jotka ovat tilauksia keränneet. On ilo nähdä miten te rakkaat työtoverit olette ottaneet tämän lehtiasian vain omaksi asiakseenne. Mainitsen vain, että eräs kellonsoittaja on jo kerännyt lehdelle 26 tilausta ja eräs suntila on yhdestä seurakunnasta 12 tilausta. Myöskin kirjoituksia olen saanut ilahduttavan paljon, aina Californiasta saakka. Jatketaan samaan tyyliin!

Tämä ensimmäinen numero ei ole mikään näytenumero, että tällainen tämä nyt on. Ei vaan tämä on ikäänkuin tervehdys kaikille kirkonpalvelijoille. Meillä »toimittajilla» on paljon suunnitelmia, mutta emme vielä tä-

hän ensimmäiseen lehteen saaneet kaikkia sopimaan.

Olen uskaltanut lähettää tämän lehdessä sinullekin, joka et vielä ole tätä itsellesi tilannut, siinä toivossa, että mieltäisit tähän omaan lehteenne ja tilaisit sen itsellesi koko vuodeksi.

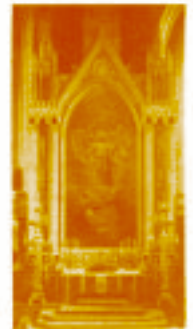
Simalla on ehkä jokin kysymys, joko vaivan mieltäisi etkä saa siihen vastausta. Läheta kysymys Kirkonpalvelijalle. Lakimies on luvannut vastata niihin kysymyksiin, joissa tarvitaan lakiaslain tuntemusta. Sinulla on myöskin jokin neuvon sana toisille kirkonpalvelijoille, kirjoita tästäkin. Otamme mielellämme vastaan kirjoituksia. Julkaisemme niitä niin paljon kuin tilaa on.

Kirkolliskokous on takana päin. Siinä olet varmasti etsinyt tästä lehdestä tietoja siitä, miten meidän palkka ja eläkeasiamme on siellä kokouksessa käsitelty. Epäviralliselta taholta olen saanut kuulla, että hyvin on asloittasimme hoidettu kokouksessa. Pyysin tietoja viralliseltakin taholta, mutta en ole vielä saanut. Varmasti ne saamme ensi numeroon. Odotetaan siihen saakka.

Kesäjuhlamme pidetään, jos Jumala suo eikä mitään esteitä ilmaannu Pileksimäellä 29. 6—1. 7. —54. Ohjelmasta lähemmin ensi numerossa.

Kirkonpalvelija

JARNAK. K. VANKALUT. KIRKONPALVELIJAINYHDISTYS E.

Vankka, Jarna
Kirkonpalvelija

No 1 Vuosikerta 1954

Toimitus toivottaa kaikille lukijoilleen ja avustajilleen Hyvää ja Onnellista, Jumalan siunaamaa Uutta Vuotta!

Muistakaan toimitusta rukoilemalla lehdellemme siunausta. Ilman Jumalan siunausta on lehtemmeikin tyhjän veroinen vaikka se olisi kuinkaikin hyvin toimitettu.

Toimitussihteeri
Martti Koistinen

Kirkonpalvelija

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697, GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
http://www.kolumbus.fi/kirkonpalvelijat.ry

Pankki: Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706

Paino: Kuopion Painotuote Oy, Vuorikatu 42, 70100 Kuopio.
E-mail: kuopion.painotuote@co.inet.fi

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Seuraava lehti ilmestyy maaliskuussa 2003.

N:o 4/2002
49. vuosikerta

ISSN 0 355-8258